नवावमानखिन्नः स मिलितानन्तसैनिकः ।
प्रत्यावृत्त्य ततो मानी वाराहं क्षेत्रमाययौ ॥ २०४ ॥
श्रुत्वा समेतसैन्यं तं प्रत्यायातं प्रतापिनं ।
आस्कन्दशङ्किनी दिद्दा सामात्या समकम्पत ॥ २०५ ॥
तस्मिन् क्षेत्रे गतं शान्तं विलप्य स्वामिनं चिरं ।
वराहपादसविधे तेन शस्त्रं समर्पितं ॥ २०६ ॥
द्रोहसंभावनापापं शस्त्रत्यागेन मन्त्रिणा ।
स्वस्य संमार्जितं तेन राजमातुश्च साध्वसं ॥ २०७ ॥
युक्तायुक्तविचारवाक्यमनसः सेवा महद्वैशसं
क्रुद्धेऽस्मिन् प्रतिकारकर्म गहनद्रोहापवादावहं ।
येन न्यूनगुणेदृशेऽपकरणीभावोऽपि तस्मै परं कोपः
कोऽपि विवेकिनः समुचितः शास्त्राय शस्त्राय वा ॥ २०८ ॥
पर्णोत्समेव शनकैः ससैन्ये फल्गुणे गते ।
विगताध्यापका बाला इवामोदन्त मन्त्रिणः ॥ २०९ ॥
योगक्षेमौ चिन्तयन्ती क्षेमगुप्तबधूरपि ।
अनिशं प्रजाजागार स्वयं कण्टकपाठने ॥ २१० ॥
गज्यप्रार्थी पर्वगुप्तो मन्त्रिणौ कोशपीथिनौ ।
अजिग्रहत् करौ पूर्वं पुत्र्योर्यौ होजभूभटौ ॥ २११ ॥
तयोः प्रजातौ तनयौ ख्यातौ महिमपाठलौ ।